

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 12 октомври 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на десети октомври, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №280 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – Софийска област против решение №643 от 10.07.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №248 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №23-2303717 от 07.11.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“ ЕООД, гр. София, с ЕИК по БУЛСТАТ *** за нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като е постановено налагане на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 (десет хиляди) лв. на основание чл. 414, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно, тъй като установеното от съда ненадлежно предявяване и връчване на процесния акт за установяване на административно нарушение (АУАН) в нарушение на правилото на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН не се явява така съществено, че да послужи за отмяна на процесното наказателно постановление (НП) на процесуално основание. Пледира се, че пороците на действията по връчването не са ограничили правото на защита на работодателя - нарушител. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, „***“ ЕООД, гр. София пред съда се представлява лично от управителя на дружеството Т. Л.*** и адв. Д.***. Оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стоилова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на позициите си.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество жалбата за касиране на първоинстанционното решение е неоснователна,

Районен съд – Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото на база на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. След установяване на фактите по казуса първоинстанционният съд, при извършване на проверка относно законосъобразността на актовете, обективирали производството и процедурата по налагане на административно наказание, е установил наличие на допуснато съществено процесуално нарушение, отразило се на законосъобразността на атакуваното пред него наказателно постановление, с който порок е ограничено съществено гарантираното процесуално, право на лицето да се защити. Установено от първоинстанционния съд е, че производството по налагане на административно наказание е започнало с ненадлежно връчен акт за установяване на административно нарушение. При така направеният извод решаващия състав е отменил процесното НП изцяло на процесуално основание, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество.

Споделят се позицията и мотивите на районния съд.

АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП, е съставен в нарушение на императивите на чл. 40, ал.1, чл. 43, ал. 1 и чл. 44 от ЗАНН. ЗАНН съдържа абсолютни правила и изисква строга формалност по отношение реда за поставяне на начало и за водене на административнонаказателно производство, категорични във връзка с необходимостта от лично възприемане на действията на актосъставителите – от нарушителите – физически лица и личното полагане на подпис в АУАН от нарушителя – ФЛ, свързани и с правото на последния да възрази и да се защити своевременно. Налага се извод за абсолютната невъзможност всичко това да бъде сторено чрез пълномощник. Но ЗАНН в чл. 83, ал. 1, предвижда възможност за носене на административнонаказателна, обективна и безвиновна отговорност от юридически лица, което е изключение от правилото на чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, че административнонаказателната отговорност е лична. След като законът позволява това, начало на производството по налагане на административно наказание на ЮЛ или ЕТ може да се даде със акт, съставен и връчен на представител – законов или договорен – на ЮЛ или ЕТ. ЗАНН позволява законово представителство, без да го ограничава, следователно е възможно по отношение на ЮЛ да е валидно и договорното такова. Но в пълномощното за приемане на действия от името на ЮЛ или ЕТ във връзка с производствата по налагане на административни наказания, обемът на представителната власт следва да е изрично и прецизно вписан така, че да не съществува съмнение, че ЮЛ, в лицето на неговия законен

представител, е намерило за необходимо да бъде представлявано от конкретно ФЛ в конкретно административнонаказателно производство. Това произтича от спецификата на производството по налагане на административни наказания, в което се осъществява определен вид репресия от страна на държавата спрямо нарушителите.

За пълнота на изложението следва да се отбележи и, че ал. 2 на чл. 83 от ЗАНН, указва че санкцията на ЮЛ, предвидена в съответен нормативен акт за неизпълнение на задължения към държавата или общината се налага по реда на ЗАНН само в случай, че съответния нормативен акт не предвижда специален ред. Тук не се споделя позицията на районния съд, тъй като КТ е специален закон спрямо ЗАНН, а чл. 416 урежда именно установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на НП. На първо място е правилото на чл. 416, ал. 6 от КТ, което гласи, че „установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на НП се извършва по реда на ЗАНН, доколкото КТ не предвижда друг ред.“ Така чл. 416, ал. 2 от КТ, гласи, че „когато акт е съставен по време на проверката, но актът не може да бъде връчен веднага, неговото съдържание се вписва в ревизионната книга (каквато всеки работодател следва да притежава) и съгл. ал. 4 се смята за връчен след изтичане на тридневен срок от датата на вписването. В случая актът не е съставен в деня на проверката и приложим ще бъде чл. 416, ал. 3 от КТ, който съдържа изрично предписание за връчване на акт за установяване на административно нарушение (изкл. случаите по чл. 416, ал. 2 от КТ) лично на нарушителя срещу подпис, като при невъзможност същия следва да се изпрати по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка. Ако лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянния му адрес или по месторабота, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставяне на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет страницата на съответния орган (в случая ИА „ГИТ“). В тези случаи, съгл. чл. 416, ал. 4, изр. 2 от КТ, актът се смята за връчен след изтичане на 7-дневен срок от поставяне на съобщението. Ако се приложи така описаният специален ред, (при невъзможност за лично връчване), отпада и необходимостта от договорно представителство с изрично определен и индивидуализиран обем и вид на представителната власт, в случаите на образуване на административнонаказателно производство за нарушения на КТ. Във всички останали случаи, ще важи споменатото в мотивите по-горе.

По изтъкнатите съображения контролните и административнонаказващи органи в производството по налагане на административни наказания следва да подхождат с особено внимание към представяните пред тях пълномощни, в случаите когато нарушителят е ЮЛ или ЕТ е представлявано от лице, различно от неговия представител по закон. И при невъзможност за лично връчване и съмнения относно налично договорно упълномощаване, да прилагат специалния ред на КТ, с оглед законосъобразност на процедурите по налагане на наказания за неизпълнение на задължения към държавата.

В настоящия случай АУАН е съставен в присъствието на пълномощник, както е предявен и връчен на същия. Представеното

по делото пълномощно касационният съд не приема за относимо и в този смисъл не цени, тъй като в него не е налице изрично упълномощаване за представителство ЮЛ – нарушител в конкретното административнонаказателно производство. Вписаното в пълномощното понятие „документи“, съдът намира прекалено общо и неопределяемо, що се отнася до приемане и предприемане на действия, част от процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания, което понятие не може да се тълкува разширително, що се касае за реализиране на административнонаказателна отговорност.

Административнонаказващият орган вместо да издаде НП е следвало да върне акта по реда на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН, тъй като същият не е надлежно предявен и връчен на ЮЛ – нарушител – чрез неговия законов или в случая – надлежен договорен представител или по специалния ред на КТ. Нарушението и на тази правна норма, тук от административнонаказващия орган, заедно с по-горе описаното нарушение по съставяне и връчване на АУАН, опорочава абсолютно процедурата по налагане на административно наказание и е следваща предпоставка за отмяна на процесното НП само на процесуално основание.

С оглед на всичко гореизложено касационният съд намира, че Районен съд – Перник, квалифицирал като съществен така констатирания процесуален порок на производството по налагане на административно наказание, и отменил процесното НП на това основание, е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който не следва да бъде касиран. И при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие на атакуваното първоинстанционно решение с материалния закон, пороци, които да съставляват основание за неговата отмяна или изменение не бяха установени.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №643 от 10.07.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №248 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление №23-2303717 от 07.11.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“ ЕООД, гр. София за нарушения на Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/